Simțirea sensibilă din momentul producerii faptelor

On Aprilie 02, 2009

Ai încredere în tine și consideră orice experiență de viață drept o ocazie de a te cunoaște mai bine și de a învăța să te comporți ca un om cu posibilități nelimitate de autoreflecție.

Să observi ce ți se întâmplă atunci când se întâmplă ceea ce nu trebuie să se întâmple. Şi iată de ce spun asta, fiindcă orice aș spune, în orice fel și chip, tot nu-mi pot da prea bine seama cum s-a întâmplat să-mi uit telefonul într-un taxi noaptea trecută. Totul m-a luat prin surprindere.

Astfel, încercând a închide ochii pe la ora 00:30, un sentiment ciudat mi-a venit în minte, legat de ceva cu care mă obișnuisem, dar pe care nu-l simțeam aproape. Un sentiment din acela obscur, ca un văl de plumb care ți se pune pe inimă, ca atunci când încerci să cuprinzi o bucată de realitate diferită, să ți-o asumi cu nervi de fier, fără să știi încotro să o iei ca s-o suporți înainte de a o accepta.

Întrebarea care mă frământă cu adevărat nu este cum am pierdut telefonul, că o fi căzut din greșeală din buzunar, că l-am pus eu din greșeală pe scaunul din spate a taxiului, poate eram prea obosit, nu știu. Ci sunt tare curios să știu de ce s-a întâmplat ceea ce nu trebuia să se întâmple și la care nu m-am așteptat să se întâmple. Cum mă pot împotrivi pe viitor unui asemenea fenomen, încât el să nu devină prilejul gândurilor mele nocturne?

Sentimentul mă silește să caut limita dintre pozitiv și negativ, dar, făcând o pauză de simțire, mai trebuie să izbutesc să nu distrug puternică individualitate a instinctului meu de autoreflecție. Pe viitor, ca să nu fiu copleșit de prea multă neliniște, sau întristare, voi încerca să-mi conving sinele de un anumit adevăr atunci când exteriorul nu poate fi controlat.

Voi încerca să mă recunosc ca o dovadă de asumare a conștiinței celui ce eram înainte de producerea evenimentului. Pentru că dincolo de ceea ce simt, dincolo de felul cum reacționez stă felul cum îmi apreciez faptele. Adică, dacă tot n-o pot lua înaintea evenimentelor, măcar să le întâmpin cu fascinație și curiozitate, ca să văd cât de nebunească este tendința de a mă agăța de propria-mi neputință în a lăsa viața să curgă "de la sine".

Leadership: Tu poți să te recunoști ca o dovadă de asumare a conștiinței celui ce erai înainte de producerea unui eveniment cu impact major asupra unei cauze care merită fiecare secundă de atenție?

Conceptul de "pierdere prin uitare" a unui obiect îl vom prelua în accepțiunea unei lumi în care recompensa este oferită, în mod exclusiv, celor care nu-și contabilizează sentimentele față de un anumit proces, fata de beneficiile sau problemele acestuia. Simțirea acestor oameni este acea facultate a sufletului care percepe sau cunoaște valoarea lucrurilor materiale. Acești oameni nu acordă toată atenția cuvenită lucrurilor deoarece sunt prizonierii altor sentimente, mai puternice, îndreptate spre alte zone de interes, spre alte subiecte de senzație.

În cercetarea mea cu privire la spiritul acestor indivizi acaparați de tot felul de gânduri, stări și emoții, în diferite momente cheie ale vieții, aș putea să descriu un mecanism specific pe care îl consider caracteristic inconștientului. Procedeul important pe care îl relevă acest fenomen provizoriu ce cuprinde: uitarea, schimbările de dispoziție, ignoranța, neluarea în seamă, pierderea din vedere, trebuie să fie atribuit nu vreunui demers în particular, ci tuturor activităților inconștientului, interesul acordat unui alt aspect al calității vieții, anume

focalizarea atenției asupra altei sfere de interes.

Nu-i deloc necesar să admiți existența unei activități specifice spiritului de aventură și a năzuinței de a-ți așeza existența sub semnul unor înalte și semnificative valori precum: cinstea, eficienta, flexibilitatea. Dar contează modul cum le utilizezi, așa cum sunt ele pregătite în inconștient, încât să-ți reflecteze sentimentele. Nu uita că sentimentele pe care le nutrești față de obiectul gândurilor tale pot să releve un alt aspect al temei: "valul vieții se tot duce, alunecând ușor, oprindu-se la o răscruce".

Leadership: Tu poți să te poți împotrivești regulilor destinului pe care trebuie să le respecți dacă vrei să nu treci prin situații incomode sau ambigue?

Cauza pe care eu am neglijat-o și care merită fiecare secundă de atenție nu a fost ignoranța, neștiința sau rea voința, așa cum poate aș fi tentat să cred la prima vedere. Mai degrabă, cauza cu adevărat importantă a fost lipsa propriei constatări, incapacitatea aprecierii situației de fapt la capitolul "fii în concordanță cu tendința de a prezent într-un loc în care nu te regăsești".

Pentru că a fi prezent într-un loc cu care nu sunt familiarizat, în care nu am nimic în comun cu oamenii din jur și în care lumea nu mă cunoaște, poate să favorizeze un soi de uitare de sine care statuează o pasivitate inexplicabilă. Şi ce anume maschează pasivitatea, altceva decât o formă de ocolire a anumitor aspecte greu de acceptat?

Prima regulă a destinului pe care trebuie să o respecți dacă vrei să nu treci prin situații incomode sau ambigue este să-ți cunoști bine drumul pe care îl urmezi. A doua regulă este să-ți cunoști și să-ți diferențiezi emoțiile de pasiunea care te împinge să faci unele lucruri, indiferent de riscuri. A treia regulă este să cunoști cauzele problemelor tale, să cunoști cauzele apariției unui eveniment neprevăzut și să acționezi ca să le îndepărtezi. A patra regula este să te împaci cu greșelile inevitabile pe care le faci în drumul tău, adică să nu lași greșelile să te doboare, ci să te motiveze să te cunoști mai bine.

Durerea pierderii unui lucru poate fi copleșitoare, în special dacă este vorba de un lucru important legat de sensul vieții pe care nu-l găsești decât atunci când ai puterea de a descoperi în chip tainic valoarea a ceea ce se pierde, dar nici una dintre trăirile pe care le experimentezi nu este neobișnuită sau greșită în acest caz. Prin emoțiile și trăirile pe care le încerci în momentele de neatenție înveți să gândești independent de restul lumii, înveți să pui preț pe ceea ce contează cu adevărat: provocarea de a te cunoaște mai bine.

Simțirea sensibilă din momentul producerii faptelor pune în evidență singurul lucru care îți stârnește curiozitatea: dorința de a te cunoaște mai bine.

Nu vei putea să maschezi lipsa unui obiect absolut necesar în viața ta, dar vei putea să-ți favorizezi sinele să găsească o explicație a acestei experiențe. În prezentul tău, trebuie să cunoști fiecare experiență a vieții ca pe o carte deschisă, vei recunoaște imediat elementele care îți spun dacă ești suficient de bun pentru a câștiga o nouă perspectivă asupra vieții.

Nu trebuie să accepți faptul că lumea este un mediu relaxat cu care ești familiarizat și unde nu poți să fi disturbat, fiindcă sigur se vor petrece mici discrepanțe între ceea ce te aștepți să se întâmple și ceea ce ți se va întâmpla fără voia ta.

Source: https://neculaifantanaru.com/simtirea-sensibila-din-momentul-producerii-faptelor.html